

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ
Г-ЖА ИВЕЛИНА ВАСИЛЕВА**

51
13
JK

**УВАЖАЕМА Г-ЖО КАРАЯНЧЕВА,
УВАЖАЕМА Г-ЖО ВАСИЛЕВА,**

На основание чл.87, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.76, ал.1 и чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасяме Законопроект за допълнение на Закона за управление на отпадъците № 053-11-9 от 21.05.2020 г., с мотиви към него и предварителна оценка на въздействие, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Моля предложението да бъде разгледано на заседание на водещата комисия, както следва:

§1. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 2 придобива следната редакция:

„(2) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице определя с мотивирано решение за всеки отделен случай дали определен отпадък престава да бъде смятан за такъв, освен в случаите, когато с акт на Европейската комисия са определени задължителни критерии по ал. 1, включващи пределно допустими стойности за замърсителите и правила за отчитане на вредните въздействия на веществото или предмета върху околната среда.“

2. Създават се нови ал. 3, 4 и 5 със следното съдържание:

„(3) За издаване на решение по ал. 2 заинтересованите лица подават заявление до министъра на околната среда и водите или до оправомощено от него длъжностно лице, към което прилагат доказателства, удостоверяващи изпълнение на всяко едно от условията по ал. 1.

(4) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице преценява съответствието на информацията в заявлението и съпътстващата го документация с условията по ал. 1 и при необходимост изисква в едномесечен срок от заявителя предоставяне на допълнителна информация за изясняване на фактите и обстоятелствата.

(5) В срок до два месеца от получаване на заявлението или от предоставянето на допълнителната информация по ал. 4 министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице се произнася с мотивирано решение по ал. 2, или мотивирано отказва издаването на решение.“

3. Досегашните ал. 3 – 6 се преномерират, като стават съответно ал. 6 – 9.

а) в ал. 6 (досегашна ал. 3) изразът „наредбите по ал. 2“ се заменя с „наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 43 или с наредба на министъра на околната среда и водите.“

§2. В чл.29:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Забранява се депонирането на отпадъците образувани от дейността на

заведенията по чл. 8, 9 и 10 от Закона за лечебните заведения и здравните заведения по чл. 21 от Закона за здравето, вкл. третиранни медицински и биомедицински отпадъци чрез физична и химична стерилизация, микровълнова обработка и алкална хидролиза.

2. Досегашните ал.3 -5 стават ал.4-6.“

МОТИВИ

Законът за управление на отпадъците (ЗУО) е приет и в сила от 2012 г. От тогава до момента не са налице приети критерии за „край на отпадъка“ за редица отпадъци, което препятства осъществяване на процедура за „край на отпадъка“.

Независимо от факта, че в периода 2014 г. – 2015 г. Министерство на околната среда и водите обяви обществени поръчки с цел разработване на национални критерии за „край на отпадъка“ за определени видове отпадъци, анализ на съответствието на образувани определени видове отпадъци с условията на чл. 5, ал. 1 от ЗУО за „край на отпадъка“ и до настоящия момент национални критерии за „край на отпадъка“ за определени отпадъци.

В практиката са налице много случаи, при които определени отпадъци, които след като са преминали през процес на преработка отговарят на условията по чл. 5, ал. 1 от ЗУО, а именно:

„1. за използването на веществото или предмета за специфични цели е налична възприета практика;

2. за веществото или предмета съществува пазар или търсене;

3. веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели и са в съответствие с нормативните изисквания и стандарти, приложими към продуктите;

4. употребата на веществото или предмета няма да доведе до вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве“,

което налага обоснованият извод, че изваждането им от обхвата на законодателството в областта на отпадъците не би довело и няма да намали защитата на околната среда или здравето и следователно същите следва да се разглеждат като престанали да бъдат отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУО.

Липсата на критерии за „край на отпадъка“, продължаваща вече години наред, оказва негативно влияние и препятства развитието на екологични проекти, свързани с третиране (оползотворяване) на отпадъци по безвреден за околната среда и здравето начин при положение, че съществуват безспорни условия тези отпадъци да престанат да бъдат разглеждани като отпадъци. Тази липсата на критерии и най-вече непредприемането на действия и решения за преодоляването ѝ е в разрез с политиката на ЕС за преминаване към кръгова икономика. Както е известно чрез методите и технологиите на кръговата икономика ще се ограничи екологичното замърсяване, ще се намалят трудностите за набавяне на суровини, ще се стимулират иновационната активност и конкурентоспособността на предприятията.

В заключение, въз основа на всичко изложено по-горе и с цел преодоляване на съществуващата вече години наред нормативната празнота, следва да бъде уредена правна възможност министърът на околната среда и водите или оправомощено от него

длъжностно лице да определя с мотивирано решение за всеки отделен случай дали определен отпадък престава да бъде смятан за такъв при спазване на нормативно установени срокове и процедура.

Настоящите предложения целят въвеждане на прецизна регулация по отношение третирането на опасни отпадъци от лечебни заведения и недопускане изхвърляне на отпадъци на неподходящи места и създаване на паника в населението.

Конкретното предложение касае допълнение и разширение на обхвата на категориите опасни болнични отпадъци, подлежащи на задължително изгаряне и в частност биомедицински отпадъци по т. 1.3 и т. 2 от Приложение № 2 към чл. 3 от Наредба № 1 от 9 февруари 2015 г.:

т. 1.3. Отпадъци, замърсени с кръв и биологични течности – медицински изделия и оборудване, замърсени с кръв, кръвни продукти, секрети и екскрети, независимо дали са предварително тествани и категоризирани като инфекциозни отпадъци, за които има основания да се предполага, че носят потенциален риск от предаване на инфекциозни агенти (превръзки, тампони, спринцовки без игла, инфузионни набори без игла, бинтове, замърсени чаршафи, бельо, ръкавици и престилки за еднократна употреба и др.

т. 2. Отпадъци от остри предмети – всички медицински отпадъци с остри или заострени и режещи части, които могат да причинят нараняване, травма или порязване/нарушаване целостта на кожата на човешкото тяло (като употребени игли, дренажни тръби, спринцовки с игла, перца, счупени стъклени съдове, ампули, пипети, скалпелни остриета, ланцети и др.).

Законодателството по околна среда и в частност по управление на отпадъците има за основна цел опазване на човешкото здраве и околната среда.

Отпадъците от лечебни и здравни заведения или т.нар. болнични отпадъци, представляват специфичен отпадъчен поток и като такъв подлежат на специални регулации по отношение на тяхното управление, вкл. крайно обезвреждане. Специфичните изисквания, свързани с цялостното управление на болничните отпадъци от местата на тяхното образуване, събиране, съхранение, междинна обработка и крайно третиране, са продиктувани от рисковете за човешкото здраве и околната среда.

Отчитайки опита в страните от ЕС, както и добрите практики при управлението на болничните отпадъци, разработени от Световната здравна организация и Обединените нации, ефективните методи за крайно третиране на болничните отпадъци са свързани приоритетно с изгаряне.

Предвид доказаният риск за човешкото здраве и околната среда, отпадъци от лечебните и здравни заведения, са от първостепенно значение и приоритет при планирането на мерки за безопасно и екологосъобразно третиране и цялостно управление на отпадъците в сектора.

Въпреки че съществуващото законодателство регулира управлението на този вид отпадъци, с цел осигуряване на пълна защита на човешкото здраве и околната среда и увереност на обществеността за недопускане на нерегламентирано третиране на отпадъците от болничните и лечебни заведения, особено в настоящата ситуация на пандемия от COVID-19, правим настоящото предложение. Предложението цели

въвеждане на ограничение на по-високо и категорично ниво, не подлежащо на тълкуване.

С предложеният текст се въвежда забрана за депониране на отпадъците образувани от дейността на заведенията по чл. 8, 9 и 10 от Закона за лечебните заведения и здравните заведения по чл. 21 от Закона за здравето с цел изпълнение на ограниченията и забраните за приемане на болнични и други клинични отпадъци, попадащи в приложното поле на чл. 5, § 3, буква "с" от Директива 1999/31/ЕС относно депониране на отпадъците, както и прилагане на ограничения за приемането на биоразградими отпадъци на депа за отпадъци в съответствието с програмата и плана с мерки, съгласно чл. 5, § 1 и ограничаване приемането на отпадъци за които не е доказано по надлежен ред съответствието им за депониране, съгласно чл. 11, § 1 и процедурите за приемане и изпитване по Annex II.

Предложението е в съответствие с въведените в Наредба № 6 за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци (ДВ, бр.80/2013 г. с изм. и доп.) изискванията относно:

- Ограничаване приемането на отпадъци, за които не е доказано по надлежен ред съответствието им за депониране, съгласно процедурите за приемане и изпитване по чл. 34, ал. 1;

- Отклоняване на отпадъците за депониране и подлагането им на други методи за третиране, вкл. оползотворяване на енергийния потенциал;

- Намаляване на количествата биоразградими отпадъци, постъпващи на депа за отпадъци.

Конкретното предложение, касае допълнение и разширение на обхвата на категориите опасни болнични отпадъци за които следва да се забрани депонирането, а именно:

- Отпадъци, замърсени с кръв и биологични течности – медицински изделия и оборудване, замърсени с кръв, кръвни продукти, секрети и екскрети, независимо дали са предварително тествани и категоризирани като инфекциозни отпадъци, за които има основания да се предполага, че носят потенциален риск от предаване на инфекциозни агенти (превръзки, тампони, спринцовки без игла, инфузионни набори без игла, бинтове, замърсени чаршафи, бельо, ръкавици и престилки за еднократна употреба и др.) и

- Отпадъци от остри предмети – всички медицински отпадъци с остри или заострени и режещи части, които могат да причинят нараняване, травма или порязване/нарушаване целостта на кожата на човешкото тяло (като употребени игли, дренажни тръби, спринцовки с игла, перца, счупени стъклени съдове, ампули, пипети, скалпелни остриета, ланцети и др.).

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ

За прилагане на разпоредбата не са необходими допълнителни финансови средства.

ВНОСИТЕЛИ:

Красимир Богданов